

Danmark i hvert fald er en temmelig restriktiv vejledning på vej.

(Kort bemærkning).

Indenrigs- og sundhedsministeren (Lars Løkke Rasmussen):

Jeg tror, at hvis jeg skal kunne svare fyldestgørende på spørgsmålet om afgrænsningen til kosttilskudsområdet, så er det nok noget, jeg må vende tilbage til i en proces i udvalget. Men det er klart, at der selvfølgelig er afgrænsningsproblemer, og at det, der vel er situationen, er, at kosttilskud i praksis undertiden markedsføres ulovligt med anbefaling om, at de har en gavnlig virkning på behandling eller forebyggelse af sygdomme eller sygdomssymptomer. Der kan for sådan nogle produkter jo lejlighedsvis være tvivl om, hvorvidt de skal klassificeres som kosttilskud eller lægemidler, og det har jo været fremme i pressen for nylig, at Lægemedelstyrelsen har afgjort en lang række sager om ulovlig markedsføring af kosttilskud. Så det er vi sådan set ret opmærksomme på.

Det er jo sådan set også det, der ligger til grund for den måde, som lægemiddelområdet er defineret på i § 2 i lovforslaget her.

Men jeg vender gerne mere udtømmende tilbage.

(Kort bemærkning).

Birthe Skaarup (DF):

Bare lige for at følge det lidt til dørs vil jeg selvfølgelig lige høre ministeren, om ministeren ikke synes, at det er en drastisk handling at forbyde et produkt på baggrund af, at et firma har overskredet en markedsføringstilladelse, for det er jo faktisk det, det handler om.

(Kort bemærkning).

Indenrigs- og sundhedsministeren (Lars Løkke Rasmussen):

Det ved jeg ikke. Som sagt tror jeg, vi skal vende tilbage til det, og så undskylder jeg og håber, at jeg kan være lidt mere påklædt til lige præcis den diskussion. Men generelt må man sige, at vi jo altså forfølger hensynet til patientsikkerhed, og det gør vi, når vi regulerer området her. Det er jo derfor, at vi nu skaber åbenhed, og det er derfor, at vi står vagt omkring, at alle indlægsedler skal opdateres. Det er derfor, vi i fællesskab har taget ansvar for, at man kan indrapportere bivirkninger osv. osv. Det er et meget, meget velreguleret område, hvor vi fuldstændig enty-

digt går efter størst mulig sikkerhed for patienten.

Kl. 12.05

Så kan det jo ikke nytte noget, at vi så at sige stiltiende accepterer, at lige så snart man bevæger sig uden for eller på kanten af, hvad der er reguleret via lægemiddeloven, kommer man ud i et frirum, hvor man kan sælge produkter under prædikamentet kosttilskud frem for lægemiddel og så ikke iagttager de samme sikkerhedsforanstaltninger. Så har vi jo skudt os selv i foden.

Det er jo sådan set derfor, at vi er nødt til at være restriktive og også være på jagt efter de kosttilskud, der i virkeligheden forsøger at forklæde sig som noget mere og andet end det, de er.

Formanden:

Tak til indenrigs- og sundhedsministeren. Så er det fru Pernille Rosenkrantz-Theil i anden runde.

Pernille Rosenkrantz-Theil (EL):

Det, der kalder mig herop i en anden runde, er, at jeg alligevel synes, at den her debat om beskyttelsestider blev lidt principiel. Og grunden til, at jeg graver lidt i det, er, at jeg sådan set mener, det er ret centralt for udviklingen på hele sundhedsområdet og sygdomsområdet, hvordan man tackler lige præcis det med patenter, for en patentrettighed jo er en beskyttelse af noget viden, man har, og en mulighed for at opbygge midler til at kunne forske.

Man kan sige, at det i en eller anden logik, måske en liberal, giver mening. Men man skal lige prøve at træde et skridt tilbage og spørge: Okay, hvad betyder det her for samfundsøkonomien, og for hvem er det her til gavn? Hvis man kører med de nuværende regler, er det jo sådan, at det offentlige giver et indirekte tilskud til medicinalindustrien, fordi medicinen i den periode, hvor den er patentbelagt, er dyrere. Og eftersom det offentlige har ret store tilskud til medicinen, kommer der et indirekte tilskud til medicinalindustrien.

Så man kan sige, at den offentlige økonomi faktisk har en ret stor interesse i, hvorvidt patenterne er 6-årige eller 10-årige, altså hvornår man kan begynde at kopiere og lave billigere produkter.

Det er den ene vej rundt. Det er den liberale vej rundt om det her spørgsmål. Den anden vej rundt, altså med offentlige tilskud, er jo at sige, at i stedet for at give offentlige tilskud til nogle